

GR1 L.2.

Wektory styczne, kolektory M -rozmaitość gładka, $C^\infty(M)$ algebra funkcji gładkich na M , $C^\infty(\mathcal{O})$ algebra funkcji gładkich na zbiorze otwartym $\mathcal{O}$ zawartym w M .

Ustalmy punkt $x \in M$. $\gamma: \overset{\substack{\text{odcinek otwarty} \\ \text{zawierający } 0}}{\mathbb{R}} \rightarrow M$ $\gamma(0) = x$
 $\uparrow$ krzywa gładka

W zbiorze $C^\infty(M)$ wprowadzamy relację równoważności związaną z punktem x : mówimy, że dwie funkcje f, f' są równoważne w x wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdej krzywej γ jak wyżej

$$\left. \frac{d}{dt} f \circ \gamma \right|_{t=0} = \left. \frac{d}{dt} f' \circ \gamma \right|_{t=0}$$

Klasę równoważności funkcji f oznaczamy $df(x)$ i nazywamy **różniczką** funkcji f w punkcie x .

Zbiór $C^\infty(M)$ jest w szczególności przestrzenią wektorową. Struktura przestrzeni wektorowej „przeżywa” dzielenie przez relację równoważności ze względu na to, że różniczkowanie pot jest liniowe.

Innymi słowy możemy zdefiniować strukturę przestrzeni wektorowej na klasach równoważności za pomocą reprezentantów:

$$df(x) + dg(x) := d(f+g)(x)$$

$$\lambda df(x) := d(\lambda f)(x)$$

$$f \sim f', g \sim g' \Leftrightarrow \left. \frac{d}{dt} (f \circ \gamma)(0) = \left. \frac{d}{dt} (f' \circ \gamma)(0) \right., \left. \frac{d}{dt} (g \circ \gamma)(0) = \left. \frac{d}{dt} (g' \circ \gamma)(0) \right.$$

wtedy

$$f+g \sim f'+g' \quad \left. \frac{d}{dt} ((f+g) \circ \gamma)(0) = \left. \frac{d}{dt} (f \circ \gamma)(0) + \left. \frac{d}{dt} (g \circ \gamma)(0) = \left. \frac{d}{dt} (f' \circ \gamma)(0) + \left. \frac{d}{dt} (g' \circ \gamma)(0) = \left. \frac{d}{dt} ((f'+g') \circ \gamma)(0) \right.$$

Przestrzeń wektorową różniczek funkcji f w punkcie x oznaczamy T_x^*M .

STWIERDZENIE T_x^*M jest skończonym wymiarowym przestrzenią wektorową wymiaru n równego wymiarowi rozmaitości.

DOWÓD: Weźmy układ współrzędnych $\varphi: (\varphi^1, \dots, \varphi^n)$ w otoczeniu punktu x . Najwygodniej wybrać taki, żeby $\varphi^1(x) = \dots = \varphi^n(x) = 0$. Pokażemy, że różniczki $d\varphi^1(x), \dots, d\varphi^n(x)$ są liniowo niezależne oraz że tworzą bazę T_x^*M . Weźmy

$\lambda_1 d\varphi^1(x) + \dots + \lambda_n d\varphi^n(x) = 0$ oznacza to, że funkcje $\lambda_1 \varphi^1 + \dots + \lambda_n \varphi^n$ jest równoważna funkcji 0 w punkcie x .

Niech γ_i oznacza krzywą współrzędnościową, tzn. $\gamma_i(0) = x$ $\varphi^k(\gamma_i(t)) = t \cdot \delta_i^k$.

$$(\lambda_1 \varphi^1 + \dots + \lambda_n \varphi^n) \circ \gamma_i = \lambda_1 \varphi^1 \circ \gamma_i + \dots + \lambda_n \varphi^n \circ \gamma_i = \lambda_i t$$

$$\left. \frac{d}{dt} (\lambda_1 \varphi^1 + \dots + \lambda_n \varphi^n) \circ \gamma_i(0) = \left. \frac{d}{dt} (\lambda_i t) \right|_{t=0} = \lambda_i \quad \text{Równoważność funkcji stałej } = 0 \text{ oznacza } \lambda_i = 0.$$

Różniczki funkcji współrzędnościowych tworzą układ liniowo-niezależny. Teraz pokażemy że $df(x)$ może być zapisane jako kombinacja liniowa różniczek $d\varphi^1, \dots, d\varphi^n$. Rozważmy złożenie funkcji f z parametryzacją danych przez układ współrzędnych $\varphi^{-1}: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathcal{O}$

$f \circ \varphi^{-1}$ jest funkcją n zmiennych rzeczywistych. łatwo stwierdzić

$$\text{ze } \left. \frac{\partial}{\partial \varphi^k} (f \circ \varphi^{-1}) \right|_0 = \left. \frac{d}{dt} (f \circ \gamma_i)(0) =: \left. \frac{\partial f}{\partial \varphi^k} \right|_x$$

Pokażemy że f jest równoważna w punkcie x funkcji $\frac{\partial f}{\partial \varphi_1} \Big|_x \varphi^1 + \frac{\partial f}{\partial \varphi_2} \Big|_x \varphi^2 + \dots + \frac{\partial f}{\partial \varphi_n} \Big|_x \varphi^n =: \tilde{f}$.
 Istotnie, rozważmy krzywą $\gamma: I \rightarrow M$ $\gamma(0) = x$,

$$\frac{d}{dt}(f \circ \gamma)(0) = \frac{d}{dt} \left(\underbrace{f \circ \tilde{\varphi}^{-1}}_{\text{funkcja na } \mathbb{R}^n} \circ \underbrace{\tilde{\varphi}}_{\text{krzywa w } \mathbb{R}^n} \circ \gamma \right)(0) = \frac{\partial (f \circ \tilde{\varphi}^{-1})}{\partial \varphi^i} (0) \frac{d}{dt} (\tilde{\varphi}^i \circ \gamma)(0) = \frac{d}{dt} (\tilde{f} \circ \gamma)(0)$$

Wiemy, że $d\tilde{f}(x) = \frac{\partial \tilde{f}}{\partial \varphi^1} \Big|_x d\varphi^1(x) + \dots + \frac{\partial \tilde{f}}{\partial \varphi^n} \Big|_x d\varphi^n(x)$ więc $df(x) = d\tilde{f}(x) = \frac{\partial f}{\partial \varphi^1} \Big|_x d\varphi^1(x) + \dots + \frac{\partial f}{\partial \varphi^n} \Big|_x d\varphi^n(x)$.

Pokazaliśmy, że T_x^*M jest rozpięte przez $d\varphi^1(x) \dots d\varphi^n(x)$. Stwierdzenie zostało dowiedzione. ■

T_x^*M nazywamy **przestrzenią kostyczną** do M w punkcie x . Jest to n wymiarowa przestrzeń wektorowa. Zbiór $\bigcup_{x \in M} T_x^*M$ oznaczamy T^*M i nazywamy **więzką kostyczną** do M . Strukturę T^*M zajmujemy się wkrótce.

Mając T_x^*M - skończenie wymiarową przestrzeń wektorową możemy oczywiście zdefiniować dualną do niej przestrzeń, którą oznaczymy $T_x M$ i nazwiemy **przestrzenią styczną** do M w punkcie x . Z definicji jest to skończenie wymiarowa przestrzeń wektorowa. Zajmujemy się teraz poszukiwaniem wygodnych realizacji TM w mniej abstrakcyjnym języku.

Zauważmy, że każda krzywa $\gamma: I \rightarrow M$ taka, że $\gamma(0) = x$ definiuje funkcjonal liniowy na przestrzeni T_x^*M wzorem

$$T_x^*M \ni df(x) \mapsto \frac{d}{dt}(f \circ \gamma)(0) \in \mathbb{R}$$

STWIERDZENIE: każdy funkcjonal liniowy na T_x^*M zadany jest przez pewną krzywą

DOWÓD Dowód prowadzimy przy użyciu współrzędnych. Niech $p \in T_x^*M$
 $p = p_1 d\varphi^1(x) + \dots + p_n d\varphi^n(x)$. Dowolny funkcjonal liniowy na T_x^*M można wyrazić we współrzędnych
 $(p_1, \dots, p_n) \xrightarrow{\sigma} v^1 p_1 + v^2 p_2 + \dots + v^n p_n \in \mathbb{R}$

Rozważmy krzywą $\gamma_v: I \rightarrow M$ $\gamma_v(t) = \tilde{\varphi}^{-1}(v^1 t, v^2 t, \dots, v^n t)$, tzn $\varphi^i(\gamma_v(t)) = v^i t$

Biorąc reprezentanta p postaci

$$f_p(x) = p_1 \varphi^1(x) + \dots + p_n \varphi^n(x) \quad \text{dostajemy}$$

$$\frac{d}{dt}(f_p \circ \gamma_v)(0) = \frac{d}{dt} \Big|_{t=0} (p_1 v^1 t + \dots + p_n v^n t) = p_1 v^1 + \dots + p_n v^n \quad \text{Funkcjonał } \sigma \text{ związany jest}$$

więc z krzywą γ_v . Oczywiście wiele krzywych prowadzi do tego samego funkcjonala: w zbiorze krzywych przechodzących przez x dla $t=0$ wprowadzamy relację równoważności:

$$\gamma \sim \gamma' \iff \forall f \in C^\infty(M) \quad \frac{d}{dt}(f \circ \gamma)(0) = \frac{d}{dt}(f \circ \gamma')(0)$$

łatwo zauważyć że dwie krzywe są równoważne wtedy i tylko wtedy gdy definiują ten sam funkcjonal liniowy na T_x^*M . Istnieje więc wzajemnie jednoznaczna odpowiedniość między wektorami stycznymi a klasami równoważności krzywych.

Funkcjonał, który odpowiada krzywej γ nazywamy **wektorem stycznym** do γ w $t=0$ i oznaczamy $\dot{\gamma}(0)$ lub $t\dot{\gamma}(0)$. Zauważmy, że struktura wektorowa w $T_x M$ nie pochodzi od reprezentantów, ale jest zdefiniowana poprzez dualność.

Układ współrzędnych definiuje bazę $d\varphi^1 \dots d\varphi^n$. Oznaczmy $\frac{\partial}{\partial \varphi^i}$ wektor styczny do krzywej $t \mapsto \bar{\varphi}^i(0, \dots, t, \dots, 0)$.

STWIERDZENIE: $(\frac{\partial}{\partial \varphi^1}, \dots, \frac{\partial}{\partial \varphi^n})$ jest bazą w $T_x^* M$ dualną do $d\varphi^1 \dots d\varphi^n$.

DOWÓD: Wystarczy pokazać

$$\langle d\varphi^i, \frac{\partial}{\partial \varphi^j} \rangle = \delta^i_j \quad : \quad \langle d\varphi^i, \frac{\partial}{\partial \varphi^j} \rangle = \frac{d}{dt} \varphi^i(\bar{\varphi}^i(0, \dots, t, \dots, 0)) \Big|_{t=0} - \\ = \frac{d}{dt} \Big|_{t=0} \delta^i_j t = \delta^i_j \quad \blacksquare$$

Wektory styczne wyreprezentować można jeszcze inaczej. Niech A i B oznaczają dwie algebry rzeczywiste, przemienne z jedynek. Niech także $\rho: A \rightarrow B$ będzie homomorfizmem algebr. **Różniczkowaniem** algebry A względem homomorfizmu ρ nazywamy liniowe odwzorowanie $D: A \rightarrow B$ spełniające warunek

$$\forall a_1, a_2 \in A \quad D(a_1 a_2) = D(a_2) \rho(a_1) + \rho(a_2) D(a_1)$$

Powyższy warunek nazywa się **Regułą Leibniza**. Przypomina istotnie R.L. znaną z rachunku różniczkowego jednej zmiennej. Zauważmy, że jeśli 1_A oznacza jedynek w algebrze A to $D(1_A) = 0$ dla dowolnego D :

$$D(1_A) = D(1_A 1_A) = \rho(1_A) D(1_A) + D(1_A) \rho(1_A) = 1_B D(1_A) + D(1_A) 1_B = 2 \cdot D(1_A) \\ D(1_A) = 2D(1_A) \Rightarrow D(1_A) = 0$$

Niech teraz $A = C^\infty(M)$, $B = \mathbb{R}$ $\rho: f \mapsto f(x)$ dla ustalonego $x \in M$. **Obserwacja:** Każdy wektor styczny $\dot{\gamma}(0)$ definiuje różniczkowanie względem homomorfizmu będącego ewaluacją funkcji w punkcie. Istotnie, odwzorowanie

$$f \mapsto \frac{d}{dt} (f \circ \gamma)(0)$$

jest liniowe, zależy jedynie od $\dot{\gamma}(0)$ oraz

$$f \cdot g \mapsto \frac{d}{dt} ((f \cdot g) \circ \gamma)(0) = \frac{d}{dt} (f \circ \gamma)(g \circ \gamma)(0) = (f \circ \gamma)(0) \frac{d}{dt} (g \circ \gamma)(0) + \frac{d}{dt} (f \circ \gamma)(0) (g \circ \gamma)(0) = \\ = f(x) \frac{d}{dt} (g \circ \gamma)(0) + g(x) \frac{d}{dt} (f \circ \gamma)(0)$$

STWIERDZENIE: Każde różniczkowanie $C^\infty(M)$ nad $f \mapsto f(x)$ pochodzi od wektora stycznego.

LEMAT: O funkcjach znikających w punkcie. Niech f będzie gładką funkcją określoną na otoczeniu 0 w $\mathbb{R}^n$. Wtedy $f(x) = x^i g_i(x)$ dla pewnych gładkich funkcji g_i

DOWÓD: Weźmy $x \in \mathbb{R}^n$ w otoczeniu zera, $I \subset \mathbb{R}$ $[0, 1] \subset I$

$$F(t) = f(tx) = f(tx^1, tx^2, \dots, tx^n)$$

F jest funkcją gradientową. $F'(0) = 0$. Korzystając z podstawowego twierdzenia rachunku różniczkowego i całkowego

$$F(x) = \int_0^1 F'(s) ds = \int_0^1 \frac{\partial f}{\partial x^i}(sx) x^i ds = x^i \underbrace{\int_0^1 \frac{\partial f}{\partial x^i}(sx) ds}_{g_i} = x^i g_i$$

g_i są funkcjami gradientowymi co wynika z odpowiednich twierdzeń o całkach z parametrem. ■

DOWÓD STWIERDZENIA: Niech D będzie różniczkowaniem $C^\infty(M)$ względem $f \mapsto f(x)$

Korzystając z lematu zapisujemy f w szczególnej postaci

$$f = f(x) + \varphi^i g_i \quad f - f(x) \text{ znika w } x \text{ więc ...}$$

funkcje stałe równe $f(x)$

zależy od f a nie od D

$$D(f) = D(f(x) + \varphi^i g_i) = D(f(x)) + D(\varphi^i g_i) = 0 + \underbrace{\varphi^i(x)}_{=0} D(g_i) + D(\varphi^i) g_i(x) = D(\varphi^i) g_i(x)$$

Te liczby zależą od D

W układzie współrzędnych φ D zadane jest liczbami $v^1 \dots v^n$ gdzie $v^i = D(\varphi^i)$

Weźmy teraz krzywą $\gamma_v(t) = \varphi^{-1}(v^1 t, v^2 t, \dots, v^n t)$ i policzmy $D_{\gamma_v}(f)$

$$D_{\gamma_v}(f) = \frac{d}{dt} (f \circ \gamma_v)(0) = \frac{d}{dt} (f(x) + \varphi^i(\gamma_v(t)) g_i(\gamma_v(t))) \Big|_{t=0} = \frac{d}{dt} \left(\sum_i v^i t g_i(\gamma_v(t)) \right) \Big|_{t=0}$$

$$= \sum_i v^i g_i(x) = D(f) \quad \text{Różniczkowanie } D \text{ pochodzi więc od } \gamma_v. \quad \blacksquare$$